

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput X. De Christianis à Sapore occisis in Perside.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT X.

KεΦ. 1.

De Christianis à Sapore occisis in Perside.

Hunc in modum Usthazades gloriosissimo exitu migravit è vita. Quod cum Symeones in carcere accepisset, gratias pro illo persolvit Dco. Postero autem die qui erat sexta feria, quo die ante festum resurrectionis antiqua salutaris passionis memoria celebratur, rex Symeonem quoque gladio obtruncari præcepit. Perductus enim iterum ad regiam ex carcere, constanter admodum de religione disseruerat coram Sapore, & neque ipsum, neque Solem adorare unquam voluerat. Eodem die centum quoque alii in carcere constituti, pari modo iussi sunt interfici: utque postremus omnium Symeones postquam cædem illorum spectasset, jugularetur. Ex quibus alii erant Episcopi, alii Presbyteri, alii diversorum Ordinum Clerici. Cumque universi simul ad supplicium ducerentur, progressus in medium magnus princeps Magorum, interrogavit eos utrum vellet vivere, eandemque cum rege religionem sequi, & Solem venerari. Sed cum nemo illorum his conditionibus vivere sustinuisse, duicti sunt in locum supplicio destinatum. Et speculatores quidem iussa faciebant, & in cædendis Martyribus desudabant. Symeones vero iis qui interficiebantur proxime adstans, hortabatur ut forti animo essent: deque morte & resurrectione & de pietate disserebat. Et sacrarum Scripturarum testimonio ostendebat, hoc quidem modo mortem oppetere, veram esse vitam: Deum vero præ signavia procedere, mortem esse certissimam. Ipsos si quidem, etiamsi nemo vim ipsis adserret, haud multo post sua sponte esse morituros. Hunc enim exitum cunctis nascentibus inevitabilem esse. Quæ vero posthanc vitam manent perpetua, ea non omnibus pari modo eventura: sed cunctos homines vitæ hic transactæ rationem accurate, velut ex trutina quadam reddituros. Et corum quidem quæ unusquisque recte gesserit, immortalem accepturum esse mercedem: secus vero gestorum sempiternas poenas daturum. Porro inter bona opera sumum hoc

Ω Δε μὴν θαταζάδης ἐνδοξόζεττος βι-
τῶν εὐτάδε καλέσειτε συμεώνοι
μαθὼν ἐν τῷ δεσμωτείῳ, διχαρισμένοι
εἰς αὐτὸν τῷ θεῷ πᾶντας τῷ δε εἴσοντες,
ἔτυχε δέ εἴκον τῆς ἑδομάδος εἶναι, καὶ
πέρι τῆς ἀναστάσιμης πανηγύρεως εἰπεῖσθαι,
σωτείρων πάθεις ἀνάμνησις επιστέλλεται, καὶ
τὸν συμεώνην ἐψηφίσαθε οὐ βασιλεὺς ἐν
ἀναιρεσθεῖαι· προσαχθεὶς γὰρ αὐτὸς ὁ
δεσμωτείος εἰς τὰς εἰσιτήρια, γεννώντος μάθη-
ματος εἰς τὸν Σαβαὼν θεόν γόργανον, οὐ τοῦ
αὐτοῦ, ἔτε τον ἥλιον προσκυνήσαι πέρηθε,
δὲ τῶν ἀνθελλήμερων, οἵμοις ἀναρρέπουσιν
προσετέλχθεσσαν καὶ ἀλλούσαν εἰς τὸ δε-
μάθημα ὄντες· τελευτῶν δὲ αὐτοῖς ἐπιφο-
γεῖαι συμεώνην, τὸν πάντων θάνατον θεα-
μενον ἵστανδε τέτων οἱ μῦροι, ἐπισκοποί
δέ, πρεσβύτεροι, καὶ ἀλλοι εὐλογοντες
ταγμάτων· ὡς δὲ πάντες τῷ εἰπεῖ ταν-
τογοντες, ἀσαργενέμενοι· μέγας δεκα-
γράμμης πρεσβύτερος εἰς βάσιν οὖν, καὶ βασιλεύ-
της παπλοτοίως θεοποιεύντων, καὶ τούτοις
ἔντελος ὃ την εἰπεῖ τέτων τοῖς ἑλμη-
νίσ εἰς τὸν τόπον ἡχθοπανεπτένεις ει-
λον, οἱ μῦροι δύμοιο ἐργα εἰχοντες, καὶ τοῖς
σφαγηντῶν μαρμυρῶν ἐπονευσαν
παρεπικαὶς αὐτοῖς ἀναιρεμένοις, παρεπε-
το θαρρέων· καὶ τοῖς θανάτοις, καὶ τοῖς αν-
τάσσοντος, καὶ τοῖς διστομίαις διελεγόντες
ἐκ τῶν ἱερῶν γραφῶν πιστέμενοι, εἰς το-
ὺν μὲν ἀληθῶς εἶναι, τοῦδε δηλῶντες
D δὲ διὰ διδύλιαν προδίδων τοὺς, οἵμοις γε
ννανταί τον μετ' ἐπολυγόνημαν
ποιεῖνον· αὐτομάτως τετνύζονται πο-
ὺν ἀσυντον παντὶ πλοιούσι τελοντες· τα-
ταῦτα δὲ διπλεῖ δόντα, εἰς πάσιν αἰθετα-
οἵμοις αἴπαντος· ἀλλ' οἵς αἴτος αἴθεται
νός, αἴκειν λόγον δώσασι τῆς εὐτάδες βο-
τῆς· καὶ αἴθανάτος ὃν ἔκαστος διπλα-
τες αἱμοκαὶς λύθεται, καὶ ταῖς διδύλιαις το-
ὺν παντικῶν ὑφέδηδε μετεῖδον δὲ πάντων εἰδυτο-

καὶ πακαιστάτων, οὐδὲ τε εἰλέων αἱ διο-
ταῖν τοιαῦτα συμεώνεις διεξιόντος, οὐαὶ πα-
δεῖσις τραχαληδονίδης ἐν τοῖς αὐγῶν εἰ-
χεπτέρουν εἰλέων, ἔκας Θεοῖς παῖσιν, παρεζή-
μοις περιστελλοφαγεῖν ἔχορδοι· ἐπεὶ δὲ τὰς
εἰκαῖς διῆλθεν οἱ δῆμοι Θεοῖς, τελετῆσιν καὶ αὐ-
τὸν συμεώνεις εἴλειν, καὶ αὖθις εχαλάσαι καὶ
ἀπαντάναι αἱ μόρτεροι Ἰγνεστοι πρεσβύτε-
ροι τῆς ιστοῦ διελον ἐκκλησίας, ἀμφα αὐτῷ συνε-
νέθεσαν, καὶ ἐν δεσμοῖς ἤσαν.

A. esse ac beatissimum omnium, pro Deo
mortem ultro oppetere. Dum haec dis-
sereret Symeones, singuli tanquam exer-
citatorem in sacris certaminibus mo-
nentem quo ingrediendum sit modo, at-
tentis auribus audientes, alacriter ad cæ-
dem pergebant. Postquam centum il-
los interemisset carnifex, ultimo loco
& Symeonem ipsum occidit, & cum il-
lo Abdechalaam & Ananiam. Hisenes,
Presbyteri Ecclesie quam regebat Sy-
meones, ambo unâ cum illo capti & in
vincula coniuncti fuerant.

Kep. 10'

Rept. No.

- R

CAP. XI

De Pusice Praefecto artificum Saporiis

Τηνικαὶτα δὲ πυρίσκης δε πάνινης χειλῶν
τοι βασιλέως τεχνήτων, αὐτοῖς οὖσας, οὐδὲν
φαντατόν τρέμοντας οὐδὲν περιπολέοντες την σφα-
γὴν, περὶς Βεργίχου, ἐφη, ὃ γέργη μέσον της
ιθαλαττῆς τοῦ κατά θάρρον αὐτοῖς χρόνοις
κείσθη τὸ φῶς· αἷμα δὲ τοῦτο εἶπον, συνε-
νέφερον δικαιούσις βασιλέως ἡχθονί καὶ χειτανὸς
αἷμα ὄμολογότας, κατόπιν ἐλαύθερος οὐρῆς
πέρι τὸ δύγματον τοῦ μαρτύρων τοπο-
θετεῖσθαι τῷ βασιλέᾳ, ὃς εἰ δεοντος παρρησια-
σάμενος, τοξοτελεῖσθαι ὑδροβατώ τε πρωταπο-
διαν τοποθετεῖσθαι τοῖς διο-
ίστησις αὐτοῖς τοῦ αὐχέναοι δήμοιοι, τῆδε εἰ-
πειτέλη γλώσσαις ἔξελκησαν διαβολῆς δὲ πι-
ναὶ δυγάτηρας τοῦ πατέρεντος ιεροῦ συλλη-
φῆσα, ὅτε αὐτοῖς ηγέρηται δέ εἴπιν θυμῷ μήδετες,
η τὸ θύμερον τοῦ μηδικατετελεῖσθαι τὸ χειλός της
φαντασίας επειλείπετο, της δὲ ἐπι νεκρῶν αὐτο-
σαυτοῖς η πατέρην τοποθετεῖσθαι, ὀμο-
λογητοῖς δικαιούσις αἵμα ταῦτα την
πόστων γλῶν εφοίτα, καταδικαίωσα τάνα-
τον τοῦ θεοῦ τοῦ χειτανοῦ εἴναι ὄμολοβούστων
κίνα δι λεγέσθαι δριθεῖς πρέπεινα πληθὺν
χριστανῶν, ὃτοῦ ἔκφρας ἀναρεθῆσαι· οἱ τε
γέ μάγοι, καὶ τῷσιδε καὶ κωματές επιμελῶς
εἴησαν τὰς λανθάνοντας· οἱ δὲ, καὶ διό-
μενοι μηδενὸς αὔγοντος ἐσείλθε κατεργάνεον,
αὐτοῖς μητριστῇ δόξαντον χειτανὸν ἀπαγνεῖσθαι
ἀφθάνεις τοῦ πάνινον χειτανοῦ κτινυμένον,
πλέοντες δὲ αἵμοις τοῖς βασιλέοις αὐτοῖς η-
ταν, γάρ αδηνὸς δινέχοντος τα μάλιστα βασιλεῖ

Dum haec fierent, Pusices praefectus omnium regis fabrorum, ibidem stans, conspicatus Anahiam trementem cum pararetur ad necem: paululum temporis, inquit, & senex, clade oculos tuos, & bono animo esto. Mox enim videbis lucem Christi. Quæcum dixisset, illico comprehensus, ad regem perducitur. Et cum se Christianum fassus fuisset, quoniam de Doctrina Christianorum & de Martyribus liberius locutus erat regi, perinde quasi contra ius fasque fiducia usus, novo quodam & crudelissimo mortis genere juberetur occidi. Perfossa enim ejus cervice circa tendinem, speculatores linguam ejus illac evulserunt. Eodem tempore filia quoque ejus, virgo Deo consecrata, delatione quorundam comprehensa interficitur. Sequentia autem anno, eo ipso die quo passionis quidem Christi memoria celebrabatur, resurrectionis vero expectabatur festivitas, crudelissimum edictum Saporis per universam Persarum ditionem propositum est, quo cuncti qui se Christianos confessi essent, mortis supplicio addicebantur. Quo quidem tempore ajunt innumerablem Christianorum multitudinem gladio cæsam esse. Nam & Magi, per singulas urbes & vicos studiote investigabant eos qui se occultarent: & Christiani, nemine etiam ipsos ducente, ultro semetipsi's probebant, ne silentio suo Christianum negasse viderentur. Porro cum Christiani omnes absque ulla miseratione trucidarentur, multi in ipso palatio necati sunt, atque inter hos Azadas Eunuchus, regi

Mimici